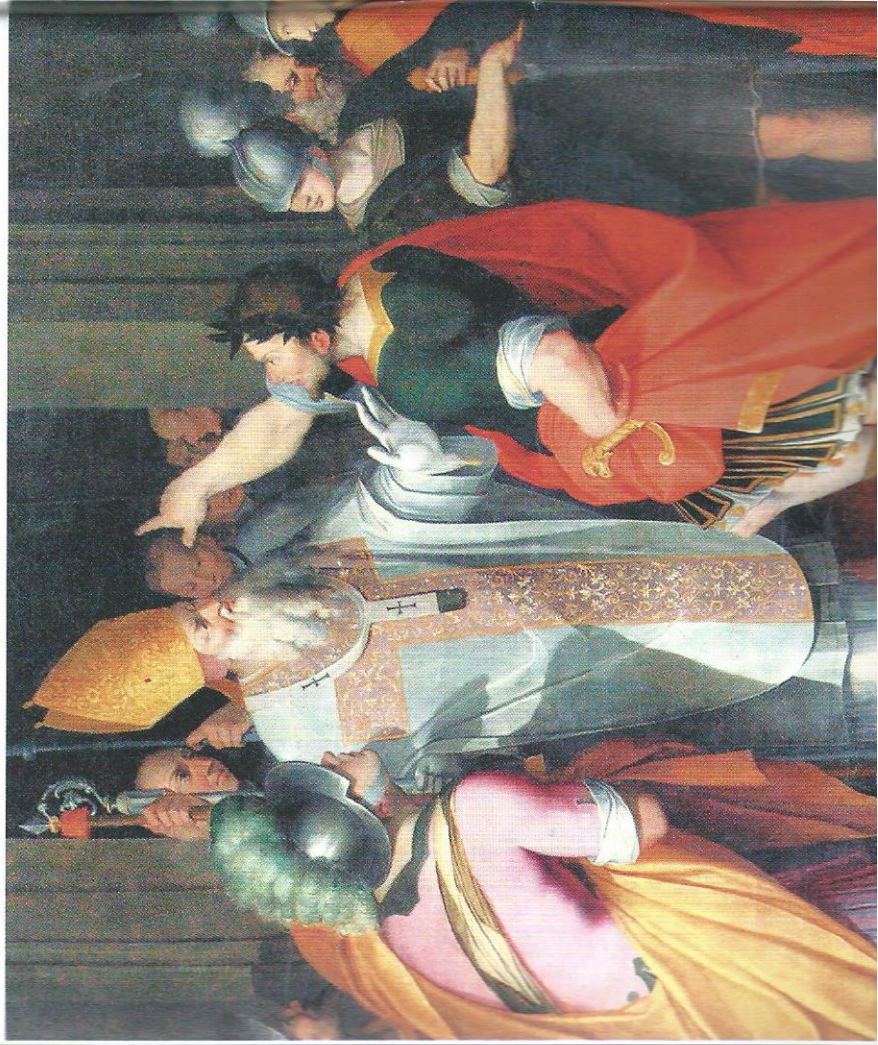

Državnik, ki je postal svetnik

Preobrazba sv. Ambroža Woodeene Christine Difato

Pričevanja svetosti

Foto: splet

Vsi poznamo slavne igrance, ki so postali politiki – župani, senatorji, člani parlamenta in celo ameriški predsednik. Naslednjo pot pa si je še teže predstavljal: kaj, če bi naš župan ali senator postal škof? Kaj, če bi bil tako znan kot moder in usmiljen človek, da bi tudi ljudje iz nasprotnih strani in političnih strank k njemu hodili po nasvete?

To se je zgodilo sodniškemu namestniku iz četrtega stoletja, ki mu je bilo ime Avrelij Ambrozij. Kot obetaven uradnik Rimskega cesarstva si ta mladi mož nikoli ni mislil, da ga bo Bog poklical za pastirja Cerkve. Toda ko se je to zgodilo, je sklenil postati najboljši škof, kar jih je. Danes ga poznamo kot svetega Ambroža.

Kdo? Jaz?

Ambrož se je rodil okoli leta 340 kot najmlajši izmed treh otrok v starodavni rimski družini, ki je že zgodaj sprejela krščanstvo. Njegov oče je imel visok vladni položaj. Ambrož pa je šel po njegovih stopinjah in se hitro vzpenjal po lestvici državnih uradnikov. Kmalu po tridesetem letu je imel za seboj lepo poklicno pot kot sodniški namestnik v Milanu.

Čeprav je bil Ambrož očitno moder in pravičen v službenih zadevah, morda nikoli ne bi slišali zanj, če ne bi nekega

dne leta 374 posredoval pri reševanju spora. Milanski škof je umrl, arijanci, razširjena krivoverska ločina, ki je zanikala popolno Kristusovo božjo naravo, so hoteli, da bi naslednika izvolili iz njihovih vrst. Toda to nikakor ni bila prijateljska razprava. Arijanstvo je več desetletij razdvajalo krščansko skupnost. Nevarno je bilo, da bi se take volitve sprevrgle v krvavo nasilje.

Seveda je izbruhnil trušč, ko so se vsi zbrali v milanski stolnici, da bi izbrali škofa. Ambrož je hotel znova vzpostaviti red, kot bi to storil vsak vesten uradnik. Ker je bil nadarjen govornik, je ljudi pozival, naj se umirijo. Neki mladenič je zakričal: »Ambrož naj bo škof!« Na njegovo veliko presenečenje so se vsi strinjali z njim.

Zakaj so ljudje z obeh strani izbrali Ambroža? Nekateri so morda vedeli, da njegova družina upošteva tradicionalni rimski nauk, drugi pa so bržkone domnevali, da ima kakor pokojni škof arijanske nazore. Večina ljudi je očitno menila, da bo Ambrož v zvezi z zadevami glede nauka – številne so imele politični podton – z vsemi ravnal pošteno in brez predsodkov.

Ambrož pa ni hotel postati škof. To je bila nevarna služba! Kaj pa njegova politična pot? Premalo izkušen? To, da je bil še vedno katehumen in še ni bil krščen? Potem ko so vsi njegovi ugovori naleteli na gluha ušesa, se je skril v prijateljevo hišo. Nazadnje pa je po spodbudi – ali verjetneje pritisku – cesarja in drugih škofov začutil dolžnost, da sprejme novo vlogo.